

naar man fik Bygningen kolt og frit, saa skulde Theatret nok bære sig selv. Dette er nu opnaaet, men Theatret bærer dog ikke sig selv. Til Krods for, at der nu findes en meget betydelig større Spilleindtægt ved Theatret end tidligere — Spilleindtægten er iaar anslaaet til 689,000 Kr., medens den ifjor var sat til 540,000 Kr., og den er altsaa steget meget betydelig — er Theatrets Budget dog ikke bestomindret og Underbalancebudget, og det ender med at forlange et Bidrag af Statskassen af 29,900 Kr. til dermed at dække Underbalancen. Naar man imidlertid ser efter, hvorledes Underbalancen fremkommer, saa tror jeg ikke, at man behøver at blive saa forstrækket, thi der vil jo ganske sikkert ved Nedføttelser paa forskjellige Poster kunne naas et lige saa godt Resultat som ifjor; ialtsald vil man jo kunne blive fri for Underbalancen, da adskillige af Posterne ere blevne forhøiede. Jeg betragter nemlig ikke disse Forhøielser som fremsatte af den høitærede Minister paa den Maade, at han absolut forlanger dem, men mere som Ønsker. Det er altsaa Noget, hvorom man vil kunne komme tilrette med ham, og derfor antager jeg, at dette har mindre at betyde. Det Samme tror jeg gjælder om en anden lille Forhøielse, som dog ikke har nogen speciel Betydning, da det er en Forhøielse indenfor Linien, idet nemlig Ministeren har forlangt Bevillingen til Forbrugen af Stiftsmidlerne forhøiet fra 25,000 Kr. til 30,000 Kr. Jeg antager, at det er et af de Punkter, som den høitærede Minister ikke lægger nogen afgørende Vægt paa, og jeg vil sige, at den Argumentation, som fremkom fra den høitærede Minister for at forhøie Bevillingen, snarere maatte virke i modsat Retning. Derimod er der andre Punkter, som jeg ikke tror, det vil være saa let at blive enig med den høitærede Minister om. Dette gjælder saaledes hans Forbring med Hensyn til Universitetet, idet Ministeren iaar lader Statskassen tilskyde en saa stor Sum til Universitetet, at dette omtrent bliver fri for Underbalance. Ministeren har imidlertid ikke helt befriet Universitetet for Underbalance, idet han nemlig har ladet det beholde en Underbalance af 484 Kr. 95 Ø. Denne Sum skal ubarmhjertigt dækkes af Universitetets Kapitalformue, medens hele den øvrige Underbalance skal overtages af Statskassen. Jeg har virkelig brudt mit Hoved med at finde ud af, hvorfor Universitetet netop skulde tvinges til at betale disse 484 Kr. 95 Ø. Jeg har tænkt mig, at der maaske kunde ligge et Princip deri, nemlig at Ministeren muligen ikke vilde hævde som en almindelig Regel, at Universitetet overhovedet ikke skulde dække noget af Underbalancen af sin egen Kapital, eller at der muligvis laa andre skulte Ting deri, f. Ex. at Ministeren muligen kunde være tilbøielig til at lade de 484 Kr. og 95 Ø. vøge op til en større Sum. Derfor som dette er en Antydning til Forhandling, saa

skal jeg taknemlig tage imod den, men i dette Dieblit staar det noget gaadefuldt for mig. Vi have jo nu ikke Andet at holde os til for at gjøre os det rigtig klart, end at Ministeren har forlangt en betydelig Forøgelse af Budgettet som en Følge af Statskassens større Tilflugt til Universitetet, og hele Understudet af 138,000 Kr., med Undtagelse af den nævnte lille Sum, har han iaar foreslaaet skulde dækkes af Statskassen. Samtidig dermed har Ministeren foretaget nogle Omførelinger paa sit Budget, idet han har omflyttet adskillige af de lærde Skolers Bidrag til Realskoler, til Sorø Akademis Budget, og dernæst har han fritaget dette for at dække Seminariefondens Understud, saaledes som det hidtil er flet. Dette Understud skal nu efter Ministerens Forslag dækkes af Statskassen. Dette, som i første Dieblit ser meget inoffensivt ud, er imidlertid i Virkeligheden en systematisk Forantaltning; det er et første Skridt til at bringe samtlige de særlige Fonds til at balancere. Paa anden Maade forstaar jeg det ikke, og jeg tror ikke, at Meningen dermed er nogen anden, idet der derved sørges for, at hver Fond ikke faar andre Udgifter paa sig end de, den kan afholde, og at, hvor der ikke kan tilveiebringes en saadan Balance, bliver det Statskassen, der skal dække de særlige Fonds Understud. Betydningen af hele denne Forantaltning er altsaa et Forsøg paa at gennemføre, at de særlige Fonds skulle holdes intakte. Dette maatte egentlig konsekvent føre til, at de særlige Fonds ogsaa klarede sig selv. Konsekvensen af denne Bemærkning maa være den, at hver særlig Fond kun afholdt, hvad der ligger indenfor den særlige Fonds nærmeste Virksomhed, og at det heller ingen Hjælp faar fra nogen anden Side; kan det ikke hjælpe sig ved Beparelser, maa det hjælpe sig med at spise sin Kapital. Denne Konsekvens er det imidlertid saa langt fra, at den høitærede Minister har adopteret, at han med Hensyn til Seminariefonden og navnlig med Hensyn til Universitetet er gaaet en anden Vej og har forlangt, at Statskassen skal dække Underbalancen, og det vil sige, at det, der her sker, ikke er en Hændelse af de særlige Fonds i den Forstand, at de ogsaa maa hjælpe sig selv i Nøden, men det er en Hændelse i den Forstand, at de maa holdes intakte, saa at de ikke forsvinde, og kunne de det ikke paa anden Maade, saa maa det ske paa den Maade, at Staten maa offre Penge for at holde dem vedlige. Derfor tror jeg ikke, at den høitærede Minister vil finde stor Sympathi hverten med sit Forsøg paa at bringe Balance i de særlige Fonds Regnskaber eller særlig med Hensyn til Universitetet. Jeg vilde ønske, at den høitærede Minister vilde gaa en anden Vej i saa Henseende. Det er jo muligt, at den høitærede Minister senere vil komme ind paa denne Vej, og jeg siger det derfor ikke for at dable ham, men kun for at gjøre Rede for Finantslovens Indhold, thi jeg kjænder ikke det